

netop paa dette Omraade, og dette Arbejde vil blive støttet paa bedste Maade fra Ministeriets Side.

Vilhelm Rasmussen: Jeg vil takke den højtærede Minister for de elskværdige Bemærkninger, han gjorde angaaende min Henstilling vedrørende Forsøg med Montessori-Børnhave. Som jeg allerede sagde i Gaar, og som Ministeren rigtigt har gengivet i Dag, drejer det sig paa Skolen paa la Cours Vej ikke i egentligste Forstand om forebyggende Børneforsorg — det kan man ikke sige —, og Forsøget derude lider naturligvis ogsaa af den Mangel, at Virksomheden er henlagt til en Skole. Det er ikke Meningen; den skulde egentlig foregaa i et særligt Værelse i de Bygninger, hvor Forældrene bor, og hvor de Børn, der trænger til særlig Forsorg, har hjemme. Men naar jeg alligevel har omtalt denne Sag, er det, fordi det er mig saa magtpaaliggende, at det Forsøg, der maatte gøres i en Skole, kan blive fuldført. Thi saa føler jeg mig overbevist om, at de, der faar Lejlighed til at se, hvor fortrinligt det er, i Fremtiden vil sørge for, at der oprettes rigtige Montessori-Børnehjem i de store Bygningskomplekser. Jeg har ved tidligere Lejlighed skrevet i „Social-Demokraten“ om Indrettelsen af Børnehaver i de store nye Bygningskomplekser og har haft den Glæde at finde Ørenlyd derfor, saaledes at der er indrettet saadanne Børnehjem bl. a. i adskillige af de store Komplekser, der er opførte af Arbejdernes Andelsboligforening. Men det kan ikke blive Montessori-Børnehjem, fordi man mangler de nødvendige Lærere. Naar nu, efter hvad jeg har forstaaet paa den højtærede Minister, det Forsøg, der gøres paa la Cours Vejens Skole, vil kunne forvente Støtte fra Statsmagten, saafremt det højtærede Finansudvalg stiller sig lige saa elskværdigt som Ministeren, er Skridtet ikke langt, til at der indføres Montessori-Opdragelse i de store Bygningskomplekser, og der er da gjort et stort pædagogisk Fremskridt her i Landet. Jeg takker derfor den højtærede Minister.

Stilling: Jeg vil takke den højtærede Undervisningsminister, fordi han til tredie Behandling af Finansloven vil stille Forslag om en Bevilling til Danmarks Lærerforening. Jeg maa maaske have Lov til at haabe, at denne Bevilling vil blive saa stor, at den kan dække Foreningens Udgifter. Naar man ved saadanne Foreta-

gender, der iværksættes fra privat Side, ofrer adskilligt mere, end man ønsker at faa i Tilskud fra Staten, for et Formaal, som ikke er til Gavn for Foreningen eller dens Medlemmer selv, men som udelukkende er til Fordel for Samfundet i dets Helhed, tør man vel ogsaa nok vente, at de Midler, der ikke har kunnet skaffes ad privat Vej, maa blive tilskudt af det offentlige. Altsaa, jeg venter og haaber, at Ministeren vil foreslaa en Bevilling paa 8 000 Kr. ved tredie Behandling.

Jeg maa ogsaa takke Ministeren, fordi han vil tage Spørgsmaalet om Lærernes Rejseunderstøttelse op til Overvejelse. Jeg forstod Ministeren saaledes, at han vilde forelægge Finansudvalget en Plan for det kommende Aar paa Basis af den nuværende Bevilling. Dette Svar tilfredsstiller mig ikke helt, for Bevillingen er alt for lille, og det Antal, der kan komme ud at rejse, er ogsaa alt for lille. Jeg har i Finansudvalget næsten daglig Lejlighed til at erfare, hvor store Rejseunderstøttelser man giver, naar det drejer sig om andre Tjenestemænd og andre Formaal. Saadant noget som en Bevilling paa 4 000 Kr. til en Rejse til England for en Mand, der skal ud og se paa Yorkshire-Svin, er ikke ualmindelig; men naar det drejer sig om 10 000 danske Folkeskolelærere, har man 20 000 Kr. i alt. Nu er det selvfølgelig en saare nyttig Beskæftigelse at udse Yorkshire-Svin, og jeg siger heller ikke noget til, at Manden faar 4 000 Kr. til en saadan Rejse, men jeg mener, at naar han skal have det, og det skal han sikkert have, bør de danske Lærere, 10 000 i Antal, have noget mere end 20 000 Kr. til Fordeling. Jeg henstiller igen til Ministeren at tage denne Sag op til Overvejelse, ikke paa Basis af den nuværende Bevillings Størrelse, men paa Basis af, at Bevillingen forøges betydeligt.

Jeg vil ligeledes takke den højtærede Minister, fordi han vil indlede en Forhandling med Dr. Madsen, der staar i Spidsen for Folkeuniversitetsforeningen. Ministeren vil forhandle med ham om en Besparelse i Administrationsudgifterne, men det er dog ikke saa meget det Punkt, jeg hæftede mig ved; hvis Ministeren derimod vilde forhandle med Dr. Madsen om Organisationen af hele Bevægelsen, saaledes at den kunde komme til at virke efter sit Formaal, at bringe Universitetslærerne og Videnskabsmændene overhovedet i Forbindelse med Befolkningens brede Lag, vilde jeg være Ministeren overordentlig taknemmelig. Det er det, jeg indvender